

tionærer, og man i Forvejen har Under-skud, saa er der kun to Veje at gaa. Den ene er den at skaffe sig forøgede Indtægter, saa at man aarligt faar saa meget mere ind, som der aarligt mere skal gives ud, og den anden er den, at blive ved det gamle og afholde de løbende Udgifter ved Laan. Det er den sidste Praksis, som laa forud for 1901, det er den, som nu er afskaffet, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg ønsker, at den maa vedblive at være det. Den Udvej at forøge Udgifterne — og deri var det ærede Medlem jo enig med den foregaaende Regering — uden samtidig at vise nogen Vej til at skaffe forøgede Indtægter, altsaa at lade det rulle, saaledes at man maa gaa ud fra, at de højere Udgifter vedblivende skulle afholdes ved Laan, synes mig den sletteste af alt.

Det ærede Medlem sagde, at det er ikke noget rigtigt Budget, thi paa Budgettet findes der ikke noget om Statslaanefonden, og det klagede han over. Det forekommer mig at være en mærkelig Klage, eftersom det i Loven om Statslaanefonden udtrykkelig staar, at dens Budget ikke skal optages paa Finansloven, (*P. G. C. Jensen*: Det har jeg slet ikke sagt.) Det ærede Medlem klagede over, at man ikke fik noget rigtigt Billede af den finansielle Tilstand ved at se paa Finansloven, fordi der ingen Oplysning fandtes om Statslaanefonden. Han bemærkede, at man burde tage i Betragtning, at der af denne forbruges til Husmandslaan alene 1,200,000 Kr., og jeg forstod hans Bemærkninger saaledes, at han vilde have denne Udgift taget med i Betragtning ved Bedømmelsen af den finansielle Tilstand. Det forekommer mig, at det er ganske urigtigt. Hvis det ærede Medlem vil drage Statslaanefondens Udgifter med her ind under, burde han i alt Fald tage dens Indtægtsside med. Det ærede Medlem vil erindre, at paa Indtægtssiden af Finansloven findes adskillige hundrede Tusinde Kroners Mindreindtægt som Følge af, at rentebærende Aktiver ere overførte til Statslaanefonden. De give Renter. Endvidere give de 11 Mill. Kr., som Livrenteanstalten har tilskudt til Statslaanefonden ifølge den paagældende Lov, ogsaa Renter. Renteindtægten er altsaa meget betydelig; om den end ikke dækker de 1,200,000 Kr., yder den dog et væsentligt Tilskud dertil. Det forekommer mig derfor, at for saa vidt som det ærede Medlem tog Statslaanefonden med i Betragtningen over det foreliggende Finanslovsforslag og paa Grund-

lag deraf søgte at vise, at Balancen ikke var saa god, som jeg havde gjort gældende, var hans Betragtning ganske misvisende.

Det ærede Medlem vendte sig dernæst til nogle Betragtninger over Ejendomsskylden. Han klagede over den Langsomhed, hvormed Paaligningen foregik, og over, at den endnu ikke var færdig. Det ærede Medlem maa i saa Henseende have sigtet til, at Overskyldraadets Kendelser angaaende Klager over Ejendomsskylds Paaligning ikke ere afsagte. Dette giver mig Anledning til at bemærke — hvad jeg ved, fordi jeg indtil for kort Tid siden har været Medlem af Overskyldraadet —, at Grunden til, at disse Kendelser ikke ere endelig afgjorte, ikke er den, at Arbejdet ikke er skredet frem med stor Kraft, men den, at man har ikke villet fælde endelige Kendelser, før man havde det hele Materiale. Man har ønsket at kunne overse det, inden man træffer sin endelige Afgørelse. Det aller vigtigste, der er for Overskyldraadet at gøre, er jo at paase, at der bliver Ligelighed i Værdsættelserne over hele Landet, og det er dette Skøn over Ligeligheden, som man mener ikke at kunne give, før man har gennemgaaet hver enkelt Klage og derefter anstillet Sammenligninger over de Ansættelser, man er kommen til over hele Landet. Man har anset dette for rigtigere end at skynde sig at afsige de Kendelser; man kunde faa færdige, selv om det skulde føre til, at paa enkelte Ejendomme i nogle Kommuner Ejendomsskylden i første Omgang bliver ureddet med et Beløb, der senere ved en Kendelse bliver ændret, idet den Fejl, som er gjort, kan refunderes og skal refunderes ved næste Halvaarsbetaling. Det forekommer mig ikke, at der sker nogen nævneværdig Skade derved. Det ærede Medlem sagde, at det fører til det slemme Forhold, at den kommunale Ejendomsskyld slet ikke kan paalignes, men det er dog klart, at saa længe Overskyldraadet ikke har forandret Vurderingsraadets Ansættelse, skal den kommunale Ejendomsskyld paalignes i Henhold dertil, saa længe staar Vurderingsraadets Ansættelse fast.

Det ærede Medlem ønskede dernæst — saaledes forstod jeg ham —, at naar Overskyldraadet er færdigt med sin Virksomhed i Anledning af den første Paaligning af Ejendomsskyld, skulde der gives et Resumé af dets Kendelser, og ligeledes af Overskatteraadenes Kendelser. Hertil vil jeg sige, at for Overskyldraadets Vedkommende er det vistnok en Tanke, som bør tages under Overvejelse. Paa For-